

Hvis EU's seneste udvidelse fører til, at EU's budget nærmer sig loftet på 1,24 pct. af BNI, vil de nuværende nettobidragydere komme til at betale endnu mere end i dag. En optagelse af Rumænien og Bulgarien kan kun forventes at forstærke denne udvikling.

Efter sammenbruddet i forhandlingerne på EU-topmødet i december 2003 sendte regeringscheferne fra Sverige, Frankrig, Tyskland, Holland, Storbritannien og Østrig et brev af 15. december 2003 til den daværende formand for Europa-Kommissionen, Romano Prodi, hvori de krævede tilbageholdenhed i forbindelse med EU-budgettet for 2007-2013. De seks lande opfordrede til at afskaffe muligheden for, at EU-budgettet kan forhøjes til 1,24 pct. af BNI. De henviste bl.a. til lavkonjunkturen i medlemslandene: *»I lyset af den smertefulde budgetkonsolidering i medlemslandene vil vores borgere ikke kunne forstå, hvis EU's budget er friholdt fra den konsolidering«* (oversat af forslagsstillerne). Kommissionens formand afviste opfordringen med følgende udtalelse: *»Vi vil undersøge ideerne seriøst, men med kun 1 pct. af BNI vil det simpelthen ikke være muligt at gøre, hvad disse medlemslande – og alle andre – forventer af os.«* (Kommissionens pressemeddelelse IP/03/173, oversat af forslagsstillerne)

I dag har en lang række eurolande problemer med at opfylde stabilitetspagtens bestemmelser. Især bestemmelserne om, at underskuddet på de offentlige finanser højst må udgøre 3 pct. af BNI, volder problemer. Både Tyskland og Frankrig har overtrådt denne regel flere år i træk. Hvis EU's budget forøges markant for at betale støtte til nye medlemslande, vil de nuværende nettobidragydere skulle betale endnu højere bidrag, hvilket vil øge det i forvejen store underskud på de offentlige finanser i lande som Tyskland og Frankrig og dermed svække tilliden til den fælles valuta. Dette vil også få betydning for Danmark, som er tæt knyttet til den europæiske økonomi.

I Danmark diskuterer vi i øjeblikket, hvordan Danmark fremover kan få råd til at finansiere velfærdsstaten i takt med, at der bliver færre mennesker i den arbejdsduelige alder til at finansiere overførselsindkomsterne til et stigende antal indvandrere fra ikkevestlige lande og andre mennesker uden for arbejdsmarkedet. Ifølge en artikel i dagbladet Børsen den 4. november 2005 (*»EU-budgettets time er kommet«*) skulle den danske regering have været villig til at øge Danmarks i forvejen alt for store EU-bidrag med 5,25 mia. kr. Det er naturligvis helt uacceptabelt, hvis det er hensigten, at velfærdsforringelser i Danmark skal anvendes til at finansiere en EU-udvidelse, som den danske befolkning aldrig har givet sit samtykke til. EU-bidraget

burde i stedet være en af de ordninger, Danmark kunne beskære for at finansiere den fremtidige velfærd. Det bør ikke kunne komme på tale at reducere velfærdens eller hæve skatterne for at få råd til EU-udvidelser, som ingen andre lande vil betale for. Der er således al mulig grund til, at regeringen sætter alle kræfter ind på at arbejde for, at optagelsen af Rumænien og Bulgarien udsættes.

Afsluttende bemærkninger

Det er helt uansvarligt, hvis EU gennemfører udvidelser af samarbejdet uden at have finansieringen på plads på forhånd. I juni 2005 brød forhandlingerne om den næste budgetramme sammen, fordi man havde optaget ti lande, som man på forhånd vidste ville blive meget store nettomodtagere af EU-støtte. Forløbet under forhandlingerne om EU's budgetramme for perioden 2007-2013 viser med al tydelighed, at det har store økonomiske konsekvenser for EU-landene, når EU optager lande som økonomisk halter langt bagefter de gamle EU-lande. Forhandlingerne viste også, at medlemslande med særordninger som f.eks. den britiske rabat ikke er villige til at opgive disse. Briternes kamp for at bevare deres rabatordning var nærmest absurd, idet den britiske regering har været en af de største fortalere for østudvidelsen, ligesom den er en meget stor tilhænger af yderligere udvidelse.

Den franske regerings modstand mod reformer af landbrugsstøtten er mindst ligeså absurd som briternes modstand mod at opgive rabatten, samtidig med at de stiller forslag om udvidelser. Men reformer af både landbrugsstøtten og strukturstøtten er nødvendige og burde være foretaget inden den forrige udvidelse. Det er af afgørende betydning for EU's fremtid, at lignende fejltagelser ikke begås igen.

En væsentlig årsag til EU's nuværende krise er, at de største nettobidragydere ikke vil eller kan blive ved med at øge deres bidrag. Den seneste udvidelse blev gennemført, uden at finansieringen var på plads. EU er på vej til at begå den samme fejltagelse en gang til med udvidelsen med Bulgarien og Rumænien. EU's stats- og regeringschefer burde have været ansvarlige og meddelt de to lande, at de tidligst kunne blive medlemmer, når EU har absorberet den seneste udvidelse, hvilket vil sige allertidligst, når næste budgetperiode udløber i 2013. Sådant fungerer EU desværre ikke. I stedet har Rumænien og Bulgarien fået løfter om optagelse pr. 1. januar 2007, dog under forudsætning af, at de opfylder Københavnskriterierne. Gør de ikke det, kan udvidelsen udskydes 1 år. Der er al mulig grund til, at EU benytter denne mulighed, idet de to lande ikke er i nærheden af at opfylde kriterierne. Det